

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla az Ormai és Társai CMS Cameron McKenna LLP Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ormai Gabriella ügyvéd Budapest, Károlyi Mihály utca 12.) által képviselt **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű és a **II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű, valamint az Árva Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Árva Katalin ügyvéd Budapest, Gábor Áron utca 16.) által képviselt **III.rendű felperes neve** (címe) III. rendű felpereseknek - a Rokonai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rokonai Balázs ügyvéd Budapest, Kelenhegyi út 60/B.) által képviselt **alperes neve** (címe) lakos alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértése miatt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2006. május 25. napján kelt 5.P.20.075/2006/21. számú ítélete ellen az alperes által 22. sorszám alatt benyújtott és Pf.16. sorszám alatt fenntartott fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes az xy.hu domain név regisztrálása során megsértette a Domainregisztrációs Szabályzat 2.2.1. és 2.2.2. pontját. A III. rendű felperes keresetét ebben a részében elutasítja. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I-II. rendű felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 45.600 (negyvenötezer-hatszáz) forint, a III. rendű felperesnek 163.930 (egyszázhatvanháromezer-kilencszázharminc) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 72.000 (hetvenkettőezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a 2000. április 3-án kelt igénylőlap benyújtásával kezdeményezte - egyebek között - az xy.hu,

valamint a xy.hu domain nevek részére történő delegálását. Az alperes sem akkor, sem azt követően nem folytatott a felperesekéhez hasonló gazdasági tevékenységet.

Az alperes 2000-ben is és az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjában is mezőgazdasági őstermelő volt.

A II. rendű felperes egy németországi székhelyű gépjárműalkatrészek előállításával és kereskedésével foglalkozó társaság. A xy cégcsoport több mint 100 országban rendelkezik képvisellel, amelyek közé tartozik az I. rendű felperes is, mint a csoport magyarországi képviselte. A II. rendű felperes a xy szó védjegyet 1976-ban, míg a xy-ábrás védjegyet 1975-ben levédette.

A III. rendű felperest 1992-ben a sőuli székhelyű xy egyedüli tagként alapította. A III. rendű felperes egyben az xy kelet-európai központja is. Az xy-nek világszerte közismert a szórakoztatóelektronikai, háztartáselektronikai, a telekommunikációs és a GSM részlege. Az xy.com domain nevet a III. rendű felperes tulajdonosa 1995. január 11-én regisztráltatta a maga számára.

A hella domain név jogtalan regisztrációjára hivatkozással az I. és II. rendű felperes 2000. augusztus 22-én pert indított az alperes ellen az Internet Szolgáltatók Tanácsa által támogatott Eseti Választottbíróóság előtt, annak megállapítása érdekében, hogy az alperes a hella.hu domain nevet jogellenesen regisztráltatta. A Választott Bíróóság 2000. december 22-én kelt ítéletében megállapította, hogy a felperesek - a jelen per I-II. rendű felperesei - védjegy jogosultság alapján jogosultak lettek volna a hella szó prioritásos regisztrálására is. A név alperes részére történt delegálásának időpontjában azonban ez a jog a xy Kft. tekintetében még nem állt fenn. Nem találta megállapíthatónak azt sem, hogy a xy domain név használata megtévesztő, mert bár az a felperesek gazdálkodási tevékenységével is kapcsolatos szó, azonban az egyben egy női név is, ezért kizárólag a felperesekhez nem kapcsolódhat, s mivel a rosszhiszemű regisztrációt sem találta megállapíthatónak, a keresetet elutasította.

Az I. rendű felperes és az alperes között folytak tárgyalások a domain név átengedéséről, ezek azonban nem vezettek sikerre.

A xy.hu, valamint a xy.hu honlapokon tényleges tartalomszolgáltatás nem folyt. 2005. augusztus első napjaiban a xy.hu és az xy.hu weboldalakra egy terjedelmes rózsaszín emberi ülepet ábrázoló karikatúra került felhelyezésre, alatta „Tükör Neked” felirattal. Az internet-használók a honlapokat összefüggésbe hozhatták a felperesekkel, így az alkalmas volt arra, hogy a felperesekkel szemben kedvezőtlen értékítéletet alakítson ki a honlapot felkeresőkben.

A hella domain névhez tartozó weboldalon 2005. novemberét követően az alperes új ábrát helyezett el, a weboldal akkor egy tarka virágcsokrot tartalmazott a következő felirattal: „Tisztelt Hölgy látogatóink! Elnézést kérünk, adminisztrációs okok miatt téves kép került fel a honlapra!”

A felperesek keresetükben kérték a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a névviseléshez és a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogaikat. Kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől. A III. rendű felperes annak megállapítását is kérte, hogy az xy.hu domain választása és delegálása jogellenes volt, s azt a bíróság vonja vissza az alperestől, míg az I-II. rendű felperesek a xy.hu domain név jogellenes használata miatt elsődlegesen a domain név alperes részére történt delegálásának törlését, másodlagosan az alperesnek a domain névről való lemondásra kötelezését kérték. A III. rendű felperes a keresetét kiegészítette azzal, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a domain név használata során is jogsértést követett el az alperes.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, határozottan állította, hogy sem a delegálás, sem a domain név használata során a felpereseket sértő magatartást nem tanúsított.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes, mint domain használó a xy.hu és az xy.hu névvel regisztráltatott internetes honlapon megjelenő tartalom - nagy rózsaszín emberi ülepet ábrázoló karikatúra és az alatta lévő „Tükör Neked” felirat - közzétételével megsértette a felperesek személyhez fűződő jogát. Kötelezte az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására és a további jogsértéstől eltiltotta. Megállapította továbbá, hogy az alperes a xy.hu domain név használata során, míg az xy.hu domain név regisztrálása és használata során megsértette a Domainregisztrációs Szabályzat 2.2.1. és 2.2.2. pontjában foglaltakat. Az alperestől az xy.hu domain nevet visszavonta és elrendelte a xy.hu és az xy.hu domain delegálás törlését. Az alperest a felperesek javára perköltség, valamint az állam javára 63.000 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére kötelezte. Ítéletében megállapította, hogy az alperes által regisztráltatott xy.hu és xy.hu domain nevek összefüggésbe hozhatóak a felperesi cégekkel. A cég iránt érdeklődők számára pedig a közönséges, durva tartalom alkalmas a felperesekkel szemben kedvezőtlen értéktétel kialakítására, tehát a honlapokon megjelenő közönséges, durva és felperesekre nézve dehonesztáló tartalmak közzétételével az alperes megsértette a felperesek személyhez fűződő jogait, mégpedig a névviseléshez és a jó hírnévhez való jogukat. Objektív szankcióként a jogsértés tényét megállapította és az alperest a további jogsértés abbahagyására kötelezte és eltiltotta a további jogsértéstől.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem folytat olyan vállalkozást, melynek a közismert elnevezése a perbeli két domain név lenne. Megállapította továbbá, hogy az xy.hu domain név megtévesztő jellegű, míg a xy.hu és az xy.hu honlapokon közölt tartalmak a honlapokat felkeresőkben megbotránkozást keltenek, ezért az alperes a xy.hu domain név használata során, míg az xy.hu domain név regisztrálása és használata során megsértette a Domainregisztrációs Szabályzat 2.2.1. és 2.2.2. pontjaiban foglaltakat. Emiatt a delegálás törléséről és visszavonásáról rendelkezett.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és a felperesek keresetének elutasítása érdekében az alperes fellebbezett. Fellebbezésében arra is hivatkozott, hogy az I-II. rendű felperesek keresete ítélt dologra irányul, mert a választottbíróság e tárgyban már jogerős döntést hozott.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés túlnyomó részt alaptalan.

Az alperes fellebbezésében eljárási szabálysértésre is hivatkozott, mégpedig azt állította, hogy az ügyben már jogerős bírósági döntés született, ezért a Pp. 229.§-ának (1) bekezdésére figyelemmel a Somogy Megyei Bíróság az I-II. rendű felperesek keresetét érdemben nem bírálhatta volna el.

Az alperes eljárási kifogására tekintettel a másodfokú bíróságnak elsődlegesen ebben a kérdésben kellett állást foglalni.

A fellebbezésben hivatkozott Pp. 229.§-ának (1) bekezdése szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó, ugyanazon jog iránt, ugyanazok a felek - ide értve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

A törvény idézett rendelkezésére figyelemmel alaptalan az alperes eljárási kifogása.

A polgári perrendtartás szabálya szerint abban az esetben állapítható meg a keresettel érvényesített jog tekintetében az ítélt dolog, ha a követelés ugyanabból a tényalapból származó ugyanaz a jog iránt került előterjesztésre.

A jelen per I. és II. rendű felperesei a választottbíróság előtt előterjesztett keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes a xy.hu domain nevet jogellenesen regisztráltatta, ezért kérték arra kötelezni az alperest, hogy azt ruházza át a jelen per I. rendű felperesére és keresse meg az Internet Szolgáltatók Tanácsát, hogy a delegálást vonja vissza, illetőleg törölje.

A jelen perben a felperesek személyhez fűződő joguk megsértése alapján terjesztették elő a keresetüket, így az érvényesített jog tárgyában semmiképpen sincsen azonosság. Nem állapítható meg a ténybeli alap egyezősége sem, hiszen a felperesek keresetüket a választottbíróság ítéletét követően tanúsított alperesi magatartásra alapították.

Mindebből következően az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, ítélete alkalmas volt arra, hogy azt a másodfokú bíróság érdemben is felülbírálja.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomó részt helyesen állapította meg, azt csupán - elírás miatt - a másodfokú bíróság a 3. oldal 3. bekezdésében annyiban javítja ki, hogy az alperes 2000. április 3-án az xy.hu domain név használata iránt nyújtott be igénylő lapot.

Az Internet Szolgáltatók Tanácsa által támogatott eseti Választottbíróság 002/2000/ISZTVB számú ítélete és az alperes fellebbezése alapján kiegészíti az ítélet tábla a tényállást azzal, hogy az I. rendű felperesnek 2000. augusztus 14. napjától, az II. rendű felperesnek pedig már azt megelőző időtől is prioritásos igénye volt a hella szóra, mint domain névre.

Az így kiegészített tényálláshoz képest is túlnyomó részt helyes az elsőfokú bíróság érdemi döntése, annak jogi indokolását a másodfokú bíróság az alábbiak szerint kiegészíti.

A Ptk. 77.§-ának (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a névviseléshez. A (4) bekezdés szerint a névviselési jog sérelmét jelenti különösen, ha valaki jogtalanul más nevét használja vagy jogtalanul máséhoz hasonló nevet használ.

Az alperes védekezésében arra hivatkozott, hogy soha nem lépett fel a gazdasági életben felperesek cégneve alatt, s a xy.hu, valamint az xy.hu nem minősülnek cégneveknek.

Ez az alperesi állítás önmagában igaz, azonban a domain név az internetes szolgáltatások körében névhasználatot jelent, amely az elektronikus szolgáltatások körében azonosítja a szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személyt, mert annak nevét és elérhetőségét (címét) egyaránt meghatározza. Ennek megfelelően foglalt állást a Legfelsőbb Bíróság is a Pf.V.22.818/2001. számú eseti döntésében. A másodfokú bíróság álláspontja szerint sérti ezért a felperesek névviselési jogát az, hogy az alperes - anélkül, hogy ahhoz bármilyen jogos érdeke fűződött volna - a felperesek nevéhez hasonló, azzal összetéveszthető nevet választott domainként. Így helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes által választott domain nevek megtévesztőek, mert azok a felperesek kereskedelmi neveihez kapcsolhatók. Utal a másodfokú bíróság a kiegészített tényállásra is, amely szerint az I-II. rendű felpereseknek - azontúl, hogy a xy név megegyezik a kereskedelmi nevükkel, védjegyük alapján is - legkésőbb 2000. augusztus 14-től prioritásos igénye volt a xy névre. E ténytet pedig nem rontja le az a másik tény, hogy az egyben egy utónév is.

Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság azon megállapításával is, hogy az alperes megsértette a felperesek - a Ptk. 78. §-ával külön is védett - jó hírnevét, amikor - a fent részlegetettek szerint - a velük összefüggésbe hozható honlapokon közönséges, durva és a felperesekre nézve dehonesztáló képet, illetve képaláírást jelentetett meg. Alaposan érveltek ugyanis a felperesek azzal, hogy az interneten őket keresők az alperes által regisztráltatott domainek igénybe vételével próbálnak információhoz jutni, mely esetben a gazdálkodó szervezet tényleges tevékenysége

helyett egy, a közízlést sértő képet találnak, s csak további tájékozódás után állapítható meg, hogy az nem a felperesek által működtetett honlap.

Itt tér ki a másodfokú bíróság az alperes fellebbezésben tett azon állítására, hogy jogszabálysértően marasztalta őt az elsőfokú bíróság a honlapok tartalma miatt, hiszen azok használatát 2004. november 15-én átengedte xy részére.

Alaptalan az alperes erre való hivatkozása.

Az elsőfokú eljárásban az alperes nem állította, hogy a felperesek által sérelmezett magatartást nem ő, hanem a honlap tőle független használója tanúsította. A Pp. 235.§-ának (1) bekezdése pedig csak olyan új tény állítását engedi a másodfokú eljárásban, amely az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására. Az alperes esetében erről nyilvánvalóan nem lehet szó, azt pedig az alperes maga sem vitatta, hogy a perbeli domain neveknek ő a regisztrált tulajdonosa.

Tévesen állítja az alperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a kereseteken túlterjeszkedve hozta meg az ítéletét és olyan kérdésben is döntött, amelyre a felperesek keresete nem terjedt ki. Alaposnak találta ugyanakkor az arra való hivatkozást, hogy nem sérthette meg a Domainregisztrációs Szabályzat 2.2.1., illetve 2.2.2. pontját az lge.hu domain név regisztrálása során.

Az alperes 2000. április 3-án nyújtotta be a regisztrációs kérelmét és annak teljesítésére 2000. április 20-án került sor a xy Kft. által. A 2000. március 1. és november 30. között hatályos Az Internet domainek delegálásának és regisztrálásának a .hu közdomainekben elnevezésű szabályzatnak 2.2.1., illetve 2.2.2. pontja nem volt, ezért azokat ebben az időben az alperes nem is sérthette meg. Az elsőfokú ítéletben hivatkozott 2.2.2. pontban megállapított szabállyal egyező tartalmú volt ugyanakkor a regisztrációkor hatályos szabályzat 5.6. pontja, így az alperes a megtévesztő név választásával azt megsértette. Érdemben tehát nem tévedett az elsőfokú bíróság a jogsértés tényének megállapításakor. Felhívja arra is a másodfokú bíróság a figyelmet, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott, de a regisztrálás idején még nem létező 2.2.1. pont tartalma megegyezik az alperes által aláírt igénylőlapon meghatározott feltételekkel. Az alperest ezért a jelenleg hatályos Domainregisztrációs Szabályzaton - s a Polgári törvénykönyvön - túlmenően a regisztrátorral kötött szerződés is kötelezi arra, hogy a választott domain név használata ne sértse más személy vagy szervezet jogait.

Alaptalanul kifogásolta az alperes a Domainregisztrációs Szabályzat alkalmazását, hiszen annak bevezetője szerint a „Jelen Domainregisztrációs Szabályzat a tárgyban készült szerződéses rendszer részeként került kiadásra és azt a rendszer alkalmazása során minden külön hivatkozás nélkül alkalmazni kell”. A Szabályzat megalkotására és kiadására a 2001. évi CVIII. tv. 15/A. §-ának felhatalmazása alapján került sor. Helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság, amikor a használat során tanúsított alperesi magatartást e szabályzat alapján ítélte meg.

A Szabályzat azonban nem tartalmaz pontos eligazítást a jogsértő magatartás szankcióit illetően. A másodfokú bíróság ezért - az alperes kifogásaira tekintettel - utal arra is, hogy a személyhez fűződő jogok megsértésének szankciót megállapító Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt. Az ítéletábra álláspontja szerint az elégtétel adás egyik módja lehet a jogsértéshez felhasznált domain név visszavonása is.

Ezen túlmenően figyelemmel volt a másodfokú bíróság az Európai Bizottság 874/2004.EK. rendeletére amely az Eu felsőszintű domain bevezetésére és funkcióira vonatkozó általános szabályokról, valamint a bejegyzésre irányadó elvekről rendelkezik, így a jelen ügyben nem alkalmazandó, de a tagországok belső jogában irányadónak tekinthető. Az EK. Szerződés 249.cikke szerint ugyanis a rendelet (mint Unió jogszabály) általános hatályú, minden elemében kötelező és valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó.

A 874/2004/EK. rendelet 21.cikkének (1) bekezdése szerint a bejegyzett domain nevet a megfelelő peren kívüli vagy bírósági peres eljárás keretében vissza kell vonni, amennyiben a név azonos egy olyan névvel, vagy megtévesztően hasonlít egy olyan névhez, amelyre a nemzeti és/vagy a közösségi jog által elismert, vagy a nemzeti és/vagy a közösségi jog alapján keletkezett - például a 10.cikk (1) bekezdésében említett - jog vonatkozik és amennyiben:

- a) a domain név birtokosa a nevet anélkül jegyeztette be, hogy a névhez joga vagy jogos érdeke fűződne; vagy
- b) a név bejegyeztetése rosszhiszeműen történt vagy felhasználása rosszhiszeműen történik.

A felperesek tekintetében a 10.cikk által védett „korábbi jogok” fennállása, míg az alperes esetében mind a jogos érdek nélküli bejegyeztetés, mind pedig a rosszhiszemű bejegyeztetés, illetőleg felhasználás megállapítható.

A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés a) pontja szerinti jogos érdek abban az esetben bizonyítható, ha:

- a) a domain név birtokosa az alternatív vitarendezési eljárásról szóló értesítést megelőzően a domain nevet vagy a domain névnek megfelelő nevet áru, vagy szolgáltatások felkínálásával kapcsolatban használta, vagy erre bizonyíthatóan előkészületeket tett;
- b) a domain név birokosa olyan vállalkozás, szervezet vagy természetes személy, akinek, illetve amelynek - még a nemzeti és/vagy közösségi jog által elismert, vagy a nemzeti és/vagy közösségi jog alapján keletkezett jog hiányában is - domain név a közismert elnevezése;
- c) a domain név birtokosa törvényesen és nem kereskedelmi céllal, illetve tisztességesen használja a domain nevet és nem törekszik a fogyasztók megtévesztésére, illetve arra, hogy sértse egy olyan név jó hírét, amelyre a nemzeti

és/vagy közösségi jog által elismert, vagy a nemzeti és/vagy közösségi jog alapján keletkezett jog vonatkozik.

Az alperes esetében egyik feltétel sem áll fenn, így a jogos érdek a névhasználat tekintetében az alperesre nézve nem állapítható meg. Megállapítható ugyanakkor a (3) bekezdés szerint a rosszhiszeműség. A 21.cikk (3) bekezdése értelmében a rosszhiszeműség abban az esetben bizonyítható, ha:

a) a körülmények arra utalnak, hogy a domain nevet elsősorban azzal a céllal jegyeztették be vagy szerezték meg, hogy azt valamely állami szervnek, vagy egy olyan név birtokosának, amelyre a nemzeti és/vagy közösségi jog által elismert, vagy a nemzeti és/vagy közösségi jog alapján keletkezett jog vonatkozik, eladják, bérbe adják vagy rá egyéb módon átruházzák; vagy a domain nevet abból a célból jegyeztették be, hogy megakadályozzák, hogy valamely állami szerv vagy egy olyan név birtokosa, amelyre a nemzeti és/vagy közösségi jog által elismert, vagy a nemzeti és/vagy közösségi jog alapján keletkezett jog vonatkozik, az érintett nevet egy annak megfelelő domain névben felhasználja, feltéve, hogy:

ii. a domain nevet a bejegyzés időpontjától számított legalább két éven keresztül nem használták megfelelő módon. E tény a perben - az alperes által sem vitatottan - igazolást nyert, ezért az alperes rosszhiszeműsége kétség kívül megállapítható, tehát tőle a domain nevet vissza kell vonni. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen alkalmazta a III. rendű alperes tekintetében ezt a jogkövetkezményt, míg az I-II. rendű felperesek ilyen tartalmú kereseti kérelmet nem terjesztettek elő, ezért arról a bíróság nem is rendelkezhetett.

A kiegészített indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta, míg azt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése lényegében sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét.

A felpereseket képviselő ügyvédek munkadíjának és készkiadásainak összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 2.§-ának (1) bekezdése alapján állapította meg, a 4/A.§-nak megfelelően általános forgalmi adóval növelt összegben.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt másodfokú eljárási illetéket a sikertelen fellebbezésre tekintettel az alperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 64.§-a és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján az alperes köteles az államnak megfizetni.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k.
előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró